

NOTA INFORMATIVĂ

la proiectul Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor

Condițiile ce au impus elaborarea proiectului și finalitățile urmărite

Ministerul Justiției a elaborat și propune spre promovare *proiectul Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor*, în vederea implementării recomandărilor internaționale ce se referă la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în special a Opiniei Comisiei de la Veneția nr. 755/2014, Recomandării Comitetului Miniștrilor nr. (2010)12E/17 noiembrie 2010 cu privire la judecători: independență, eficiența și responsabilități și Recomandării OSCE/ODIHR de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est Caucazul de Sud și Asia Centrală.

Principalele obiective ale proiectului sunt:

- excluderea interpretărilor vagi privind faptele ce constituie abateri disciplinare a judecătorilor;
- concretizarea aspectelor ce țin de selectarea membrilor și membrilor supleanți ai colegiului disciplinar;
- revizuirea mecanismului de examinare a abaterilor disciplinare;
- fortificarea rolului inspectorului-judecător.

Argumentarea necesității de reglementare și evidențierea elementelor noi

Referitor la implementarea recomandărilor Comisiei de la Veneția nr. 755/2014, proiectul intervine cu modificarea următoarelor prevederi ale Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

Potrivit pct. 19 din Opinia Comisiei de la Veneția, „Pentru a evita riscul ca judecătorii să fie trași la răspundere pentru simplă neglijență în această privință, Articolul 4.1.a ar trebui să prevadă că faptele sau omisiunile vizate pot duce la măsuri disciplinare doar dacă sunt comise intenționat sau prin neglijență gravă.”

Astfel, **la art. 4 alin. (1) lit. a)**, după cuvântul „*nerespectarea*” se propune completarea cu cuvintele „*intenționată sau din neglijență gravă a*”.

Conform Recomandării Comitetului Miniștrilor cu privire la independența, eficiența și responsabilitatea judecătorilor, „interpretarea legii, evaluarea faptelor și aprecierea probelor de către judecători pentru a decide asupra cazurilor nu trebuie să atragă răspunderea civilă sau disciplinară, în afara cazului relei intenții sau neglijenței grave”. Această prevedere a fost menționată și de Comisia de la Veneția, care a sugerat că „acest articol ar trebui reformulat; s-ar putea referi la rea intenție și neglijență gravă”.

Drept urmare, propunem o nouă redacție pentru **art. 4 alin. (1) lit. b)**: „*b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care intenționat sau din neglijență gravă au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale*”

privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte;”.

Redacția propusă supra pentru lit. b) este mai largă decât actuala formulare a acesteia, deoarece include nu doar încălcarea art. 6 din CEDO, ci și a altor tratate internaționale la care statul nostru este parte. De asemenea, redacția propusă este mai precisă, deoarece în acest caz, va fi prevăzut exact că aplicarea neuniformă a legislației constituie temei pentru aplicarea sancțiunii numai dacă a încălcat un drept garantat de Constituția Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Pentru a asigura o formulare corectă din punct de vedere gramatical la **art. 4 alin. (1) lit. d)**, propunem redactarea acesteia prin substituirea cuvintelor „a altui” cu cuvintele „de către alt” în sensul că este interzisă și se pedepsește imixtiunea în activitatea de înfăptuire a justiției *de către alt* judecător.

Cu referire la **art. 4 alin. (1) lit. j)**, menționăm că, actuala formulare a acesteia nu creează nici o excepție pentru situațiile în care neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu a avut loc din motive neimputabile judecătorului, cum ar fi, spre exemplu, cazurile de forță majoră. În acest context, proiectul vine cu modificarea lit. j) în următoarea redacție „j) *neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere și/sau necorespunzătoare a unei obligații de serviciu, fără o justificare rezonabilă și dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau a altor persoane*”.

Cu referire la **art. 4 alin. (1) lit. m)**, având în vedere că orice infracțiune sau contravenție, care a fost comisă de un judecător poate aduce atingere prestigiului justiției, or judecătorul trebuie să aibă o reputație ireproșabilă, să fie un exemplu demn de urmat și să contribuie la sporirea încrederii societății în actul de justiție și ținând cont de Recomandările Comisiei de la Veneția la pct. 29 în care s-a menționat că: „Cuvintele „elementele unei infracțiuni” ar trebui eliminate. În acest caz, textul alineatului ar fi „comiterea unei fapte sau contravenții care a adus atingere prestigiului justiției” și ar fi prin urmare foarte asemănător cu Articolul 4.1.p, care se referă la „manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori reputației/prestigiului justiției”. De aceea se recomandă să se excludă Articolul 4.1.m sau să se contopească o versiune revizuită a Articolului 4.1.m cu Articolul 4.1.p.”.

Drept urmare, propunem următoarea redacție pentru lit. p): „p) *alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care după gravitatea lor nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor;*”. În acest fel, litera respectivă va cuprinde orice fapte, inclusiv infracțiunile și contravențiile.

Referitor la **art. 4 alin. (1) lit. o)**, Comisia de la Veneția , în pct. 32 a menționat că „concepțiile „prestigiul justiției” sau „demnitatea funcției de judecător” cu rolul de criterii pentru evaluarea hotărârilor judecătorești sunt prea vagi. Aceste chestiuni sunt nu doar lipsite de precizie, ci și prea subiective pentru a constitui temeiul unor

reclamații disciplinare. Prin urmare, Articolul 4.1.o ar trebui fie revizuit, fie clarificat sau eliminat.”

Având în vedere remarca Comisiei, proiectul propune excluderea art. 4 lit. (o).

Comisia de la Veneția a mai menționat că „*procedura disciplinară ar trebui în general inițiată în cazul abaterii disciplinare grave sau impardonabile și care aduce dezonoare justiției. Aplicarea sancțiunilor disciplinare pentru o faptă care doar ar putea „afecta activitatea instanței” este excesivă. Articolul 4 alin. (2) ar trebui revizuit.*”

Drept urmare, propunem la art. 4, alin. (2) ca cuvintele „*din motive imputabile acestora*” să se substituie cu cuvintele „*fără o justificare rezonabilă*”.

În vederea instituirii unui mecanism eficient pentru asigurarea responsabilității judecătorilor și excluderii interpretării eronate privind legătura cauzală între temeiurile de atragere la răspundere disciplinară a judecătorilor și calitatea actelor de dispoziție emise de judecător, proiectul propune completarea art. 4 al legii cu un alineat nou (3) prin care se stabilește expres că „***răspunderea disciplinară nu depinde de faptul dacă actul judecătoresc de dispoziție emis de judecătorul, subiect al cauzei disciplinare, a fost sau nu contestat, sau de rezultatul examinării apelului sau recursului***”.

În această ordine de idei, ar putea fi atras la răspundere disciplinară judecătorul chiar dacă actul de dispoziție emis de acesta nu a fost contestat și, viceversa, ar putea să nu fie pasibil de răspundere disciplinară judecătorul a cărui act de dispoziție a fost anulat.

Comisia de la Veneția atenționează asupra faptului că „*eliberarea din funcție ar trebui rezervată pentru cazurile foarte grave sau abateri repetate. Ar putea fi de asemenea aplicată în cazul incapacității sau comportamentului care descalifică judecătorul de la îndeplinirea sarcinilor*”. Astfel, se propune concretizarea **în art. 6 alin. (6)**, că doar abaterea disciplinară „gravă sau repetată”, constituie temei pentru eliberarea din funcție a judecătorului.

La fel, Comisiei de la Veneția s-a referit și la **art. 6 alin. (7)**, care reglementează răspunderea disciplinară a președinților și vicepreședinților instanțelor de judecată. Comisia recomandă reformularea într-un mod mai restrictiv alin. (7), deoarece neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute la art. 16¹ din Legea nr. 514 din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, la care se face referire în alin. (7) „*nu ar trebui să atragă automat o sancțiune disciplinară și cu atât mai puțin eliberarea din funcție.*”

În acest context, la fel ca și în cazul judecătorilor, propunem ca eliberarea din funcția de președinte sau vicepreședinte de instanță să se aplice nu pentru orice abatere disciplinară, dar doar dacă aceasta abatere este gravă sau repetată.

Pornind de la faptul că, procedurile disciplinare pot fi intentate și împotriva judecătorilor demisionați, considerăm necesar ca **art. 8 alin. (1)**, după cuvintele „în privința judecătorilor” să se completeze cu cuvintele „în funcție și judecătorilor demisionați, pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător”. Acest fapt rezultă și din pct. 47 din Opinia Comisiei de la Veneția.

Comisia de la Veneția a menționat faptul că, ar trebui prevăzut în mod expres că, scrutinul pentru alegerea membrilor colegiului disciplinar din rîndul judecătorilor se realizează prin vot secret (pct. 52 din Opinia Comisiei de la Veneția). Drept urmare propunem modificarea primei propoziții a art. 10 alin (1) după cum urmează: *„Membrii colegiului disciplinar din rîndul judecătorilor se aleg prin vot secret de Adunarea Generală a Judecătorilor după cum urmează: 1 judecător din cadrul Curții Supreme de Justiție, 2 judecători din cadrul curților de apel și 2 judecători din cadrul judecătoriilor.”*

De asemenea, pentru a evita situațiile în care Adunarea Generală a Judecătorilor, după cîteva întruniri, nu reușește să aleagă membrii în Colegiul disciplinar și pentru a evita riscul unor posibile tergiversări sau blocări a alegerii reprezentanților judecătorilor în colegiul disciplinar, considerăm că, stabilirea unei metode alternative pentru constituirea colegiului disciplinar este strict necesară. Drept urmare, pentru situațiile de impas, propunem ca toți membrii Colegiului disciplinar din rîndurile judecătorilor să fie desemnați de către Consiliul Superior al Magistraturii. Astfel, propunem completarea art. 10 cu un nou alin. (1¹) cu următorul cuprins: *„(1¹) Consiliul Superior al Magistraturii convoacă Adunarea Generală a Judecătorilor cu trei luni pînă la expirarea mandatului membrilor colegiului disciplinar. În cazul în care nu este ales numărul necesar de membri ai colegiului disciplinar, Adunarea Generală a Judecătorilor se convoacă repetat cu cel puțin o lună pînă la expirarea mandatului membrilor colegiului disciplinar. Dacă după a doua Adunare Generală a Judecătorilor nu sunt aleși toți membrii colegiului disciplinar din rîndurile judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii desemnează membrii din rîndul judecătorilor în numărul necesar, cu cel puțin 10 zile pînă la data expirării mandatului membrilor colegiului disciplinar.”*

Cu referire **la art. 10 alin. (2)**, considerăm necesar de a concretiza procedura conform căreia se efectuează selectarea membrilor supleanți. Această necesitate a fost sesizată și de Comisia de la Veneția. Drept urmare, propunem completarea art. 10 alin. (2), în sensul în care membri supleanți să fie aleși nu doar cu respectarea proporționalității stabilite la alin. (1), dar și conform procedurii stabilite pentru alegerea membrilor de bază ai colegiului.

Pentru a detalia procedura de numire a reprezentanților societății civile în cadrul Colegiului disciplinar și pentru a se asigura că candidații selectați de comisia de selectare corespund criteriilor stabilite prin lege, propunem **completarea art. 10 cu alin. (4)** cu următorul cuprins: *„(4) Ministrul Justiției este în drept să refuze propunerea comisiei de selectare a candidaților numai în cazul în care nu a fost respectată procedura sau dacă candidații selectați nu corespund criteriilor stabilite prin lege. În acest caz, comisia organizează concurs repetat pentru selectarea membrilor sau membrilor supleanți ai colegiului disciplinar din rîndul reprezentanților societății civile.”*

Cu referire **la art. 11 alin. (1) lit. e)**, Comisia de la Veneția recomandă următoarele: *„În legătură cu votul a 2/3 din membri trebuie clarificat dacă această prevedere se referă la numărul total al membrilor sau la membrii care sunt prezenți și votează.”* (pct. 55 din Opinia Comisiei) Iar referitor la procedura de revocare a

membrilor Colegiului disciplinar, Comisia de la Veneția a sugerat că „*Colegiul ar trebui, el însuși, să poată revoca mandatul unui membru, mai degrabă decât să remită cazul organismului care a ales membrul respectiv pentru a revoca numirea. Credibilitatea Colegiului Disciplinar ar fi compromisă în cazul în care acest organism nu ar revoca numirea.*”.

Astfel, propunem la art. 11 alin. (1) lit. e) excluderea textului „la propunerea motivată a colegiului disciplinar, adoptată cu votul a cel puțin 2/3 din membrii acestuia,”, iar pentru alin. (2) al aceluiași articol se propune următoarea redacție: „(2) *Mandatul de membru al colegiului disciplinar poate fi revocat prin decizie motivată a colegiului disciplinar adoptată cu votul a 2/3 din numărul total al membrilor. Hotărârea motivată a colegiului disciplinar privind revocarea mandatului unui membru al colegiului disciplinar se transmite Consiliului Superior al Magistraturii, sau după caz, Ministerului Justiției în privința membrilor din rândul societății civile pentru a fi substituit cu un alt membru din rândul membrilor supleanți*”.

De asemenea, din necesitatea concretizării ordinii în care membrii supleanți vor substitui membrii de bază absenți, fapt recomandat și de Comisia de la Veneția, propunem concretizarea în art. 11 alin. (3) că ordinea substituițiilor va fi stabilită în regulamentul de activitate al colegiului disciplinar aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii.

La **art. 12** se propune ca Președintele colegiului disciplinar să poate fi revocat cu votul a 2/3 din numărul membrilor aleși. Această propunere rezultă din pct. 59 al Opiniei Comisiei de la Veneția, conform căreia „o majoritate de 2/3 ar putea funcționa în acest caz ca și în cazul eliminării membrilor simpli”.

La **art. 13 alin. (3)** se ajustează la pct. 161 din Opinia Comisiei de la Veneția, conform căreia „*este nevoie să se prevadă un mecanism pentru a decide cu privire la reducerea volumului de muncă al judecătorilor membri ai Colegiului Disciplinar*”. Astfel, se propune ca Consiliul Superior al Magistraturii să stabilească acel mecanism care să permită reducerea volumului de lucru al membrilor colegiului din rândul judecătorilor în funcție de sarcinile de activitate din cadrul colegiului disciplinar.

Una din propunerile de bază ale Comisiei de la Veneția se referă la **art. 19 alin. (1) lit. a)**: „*Potrivit Articolului 19.1.a sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de către „orice persoană interesată*”. Acest drept ar trebui să fie limitat fie la persoanele care au fost afectate de acțiunile judecătorului, fie la cei care au o anumită formă de „*interes juridic*” în chestiune.”.

Întru implementarea acestei recomandări, se impune revizuirea **art. 19 alin. (1) lit. a)** în scopul concretizării că sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de persoana, drepturile căreia au fost încălcate drept urmare a faptei comise de judecător sau persoana care poate invoca un interes legitim.

Referitor la **art. 19 alin. (4)**, Comisia de Veneția a recomandat următoarele: „*La Articolul 19.4, prevederea referitoare la revocarea sesizării ar trebui să specifice organismul competent pentru a decide cu privire la desfășurarea procedurii*”.

disciplinare și procedura care trebuie urmată și ar trebui să precizeze că trebuie să existe un interes public în desfășurarea procedurii disciplinare.”

În acest context, propunem completarea art. 19 alin. (4) cu prevederi care să concretizeze că procedura disciplinară poate începe sau continua chiar și în cazul revocării sesizării, **dacă colegiul disciplinar consideră că există un interes public de natură să afecteze prestigiul justiției.”**

O altă recomandare a Comisiei de la Veneția se referă la art. 31, alin. (5): „*Articolul 31.5 prevede mai departe că „Membrul Colegiului desemnat raportor sau oricare membru al Colegiului Disciplinar pot solicita audierea martorilor sau altor persoane în cadrul ședinței de examinare a cauzei disciplinare”. Judecătorului a cărui cauză este examinată de Colegiu ar trebui să i se acorde drepturi similare.”*

În acest context, se propune revizuirea art. 31 alin. (5) pentru a oferi posibilitatea judecătorului, subiect al sesizării, să solicite audierea martorilor sau altor persoane în cadrul ședinței de examinare a cauzei disciplinare.

Conform pct. 25 din *Recomandarea OSCE/ODIHR de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est Caucazul de Sud și Asia Centrală*, procedurile disciplinare trebuie limitate la „presupuse cazuri de conduită profesională necorespunzătoare grave sau impardonabile și care aduce dezonoare justiției”.

De asemenea și pct. 66 din *Recomandarea Comitetului Miniștrilor nr. (2010)12E/17 noiembrie 2010 cu privire la judecători: independență, eficiență și responsabilități* prevede că „interpretarea legii, evaluarea faptelor și aprecierea probelor de către judecători pentru a decide asupra cazurilor nu trebuie să atragă răspunderea civilă sau disciplinară, în afara cazului relei intenții sau neglijenței grave.”

Aceste recomandări internaționale au fost susținute și de Comisia de la Veneția, care a menționat că „*totuși, doar neglijența nu ar trebui să atragă măsuri disciplinare. Numai nerespectarea îndatoririlor intenționat sau prin neglijență gravă ar trebui să ducă la măsuri disciplinare”*

În contextul acestor recomandări, propunem **completarea art. 36 cu un nou alin. (1¹)**, care va avea următorul cuprins: „(1¹) Colegiul disciplinar poate constata abaterea disciplinară și aplica sancțiuni disciplinare judecătorilor, judecători demisionați, președinților, vicepreședinților instanțelor de judecată doar în cazul în care constată că fapta imputată a fost săvârșită cu intenție sau din neglijență gravă.”

În pct. 81 și 82 din *Opinia Comisiei de la Veneția* se menționează că „*Orice contestație împotriva procedurilor disciplinare ar trebui să împiedice decizia de la a deveni definitivă până la definitivarea recursului (nu numai deciziile de demitere a unui judecător din funcția de președinte al Curții sau din funcția de judecător, cum este prevăzut în Articolul 38.2). Procedura la Consiliul Superior al Magistraturii este menționată foarte scurt în Articolul 39. Aceasta ar trebui reglementată în detaliu pentru a asigura părților în cauză o cale de atac judiciară echitabilă și transparentă.”*

În acest context, propunem la art. 39:

- completarea cu un nou alin. (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) *Dosarele disciplinare contestate se repartizează în mod aleatoriu membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția membrilor din oficiu.*”;
- în vederea evitării conflictului de interese în procesul de examinare a contestației, propunem completarea cu alin. (2¹) cu textul: „*Dacă sesizarea a fost depusă de către unul din membrii Consiliului Superior al Magistraturii, atunci acesta nu va participa la examinarea contestației.*”.

În scopul consolidării rolului inspecției judiciare proiectul propune revizuirea procedurii disciplinare. Astfel, se propune modificarea art. 15, 18-29, 33-36 ale *Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor* în vederea excluderii completelor de admisibilitate și a procedurii de examinare de către acestea a sesizărilor, cu instituirea următoarei procedurii disciplinare:

- verificarea sesizării de către inspectorul-judecător în termen de 20 zile, cu posibilitatea de prelungire cu 15 zile, dacă există motive întemeiate care justifică prelungirea termenului;
- dacă în cadrul verificărilor se constată că nu există elementele abaterii disciplinare sau că faptele invocate în sesizare ca abateri disciplinare nu se confirmă prin probe administrate în procesul verificării, inspectorul-judecător, cărui i-a fost repartizată sesizarea, respinge sesizarea ca neîntemeiată printr-o decizie motivată;
- decizia de respingere a sesizării ca neîntemeiată este cu drept de contestare în completul de examinare a contestațiilor constituit de către colegiul disciplinar;
- în cazul în care se constată că există elementele unei abateri disciplinare, inspectorul-judecător dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare, care se efectuează în termen de 30 de zile lucrătoare de la data dispunerii acesteia, cu posibilitatea prelungirii de către inspectorul judecător principal cu cel mult 15 zile calendaristice;
- în cazul în care în procesul verificării sesizării se constată că au fost săvârșite fapte care constituie abateri disciplinare, se întocmește un raport, care se remite direct colegiului disciplinar;
- completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile doar împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor;
- hotărârile completului de examinare a contestațiilor de admitere a contestației împotriva deciziilor de respingere a sesizărilor ca neîntemeiate, sunt obligatorii pentru inspecția judiciară, care trebuie să efectueze verificarea suplimentară a sesizării în conformitate cu art. 23 din lege;
- hotărârile completului de examinare a contestațiilor de respingere a contestației împotriva deciziei inspecției judiciare sunt definitive.

Inspectorul-judecător va prelua atribuțiile membrului raportor după cum este stipulat acum în lege și va susține raportul în ședința colegiului disciplinar, fiind astfel simplificată procedura.

Referitor la contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii pe cauzele disciplinare împotriva judecătorilor, se propune revizuirea **art. 40 alin. (1)** în vederea extinderii sferei de examinare a acestora nu doar pe aspecte de procedură, dar și în fond.

Modul de incorporare a proiectului în sistemul actelor normative în vigoare

Drept urmare a aprobării prezentului proiect, cadrul normativ conex nu necesită a fi modificat, cu excepția unor acte cu caracter normativ ale Consiliului Superior al Magistraturii.

Avizarea și consultarea publică a proiectului

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239 din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul legii a fost plasat pe pagina web oficială a Ministerului Justiției www.justice.gov.md, la directoriul *Transparența decizională*, secțiunea *Proiecte de acte normative remise spre coordonare*.

La etapele de elaborare, avizare și expertizare a proiectului, acesta a fost promovat sub denumirea de „**proiect de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative**” (*privind reforma sistemului judecătoresc*) prin care urma a fi modificat întreg setul de acte legislative ce reglementează sistemul judecătoresc.

Ulterior, în scopul promovării rapide a aspectelor ce țin de răspunderea disciplinară a judecătorilor s-a decis separarea amendamentelor propuse pentru Legea 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și promovarea în continuare a acestora independent de modificările propuse pentru alte acte legislative. Separarea proiectului este dictată și de faptul că obiectivul de a stabili un mecanism eficient pentru asigurarea responsabilității judecătorilor este trasat în mai multe angajamente asumate față de structurile europene.

De asemenea, obiecțiile și propunerile autorităților interesate, societății civile (formulate în avize) și Centrului Național Anticorupție (formulate în raportul de expertiză anticorupție) pe segmentul răspunderii disciplinare ale judecătorilor au fost preluate, studiate și luate în considerare la definitivarea *proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor*, fiind incluse în tabelele de divergențe anexate proiectului.

Ministru

Victoria IFTODI